

وبیامر زمارا، هر آئینه تو بر هر چیز توانائی
(٨) .

ای پیغامبر جهاد کن با کافران و بمانفقان
نیز و درشت شو بر ایشان و جای ایشان
دوزخ ست و وی بدجائی ست (٩) .

آورد خدامثالی را برای آنانکه کافر شدند
زن نوح را و زن لوط را بودند زیر نکاح
دوبنده شایسته از بندگان ما پس خیانت
کردند بآن دوبنده پس دفع نکردند ایشان
از آن دوزن چیزی را از عذاب خدا و گفته
شد در آئید هر دو تا در آتش دوزخ با در
آیندگان (١٠) .

و آورد خدا مثالی را برای آنانکه ایمان
آوردند زن فرعون را چون گفت ای
پروردگار من بناکن برای من نزد
خودخانه ای در بهشت و خلاص کن مرا
از فرعون و کار او و خلاصی ده مرا از قوم
ستمگاران (١١) .

و مریم دختر عمران را آنکه نگاهداشت
فرج خود را پس دمیدیم در فرج او روح
خود را و باور داشت سخنان پروردگار
خود را و کتاب های او را و بود از
فرمانبردارندگان (١٢) .

سوره ملك مكی است و آن سی
آیت و در كوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
بسیار بابرکت ست آن خدا که بدست

يَا أَيُّهَا الَّذِي جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَمِثْلُهَا ①

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ
لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْهِ مِنْ عِمَافِ نَارِ الْعَالَمِينَ
فَخَانَهُمَا فَكُفِرَتَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ سِتًّا فَعَمِلَا
إِثْمًا ۗ فَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلَهُمَا ②

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِي لِي عِنْدَ رَبِّتَانِي الْجَنَّةَ وَخَجِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَعَجَبِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ③

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ
مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا
مِنَ الْعَمَلِينَ ④

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبْرَكَ الَّذِي يَبْدَأُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

(١) یعنی روح حضرت عیسیٰ در رحم مریم درآمد و فرج کنایت است از رحم .

قَدِيرٌ ①

اوست پادشاهی و او بر همه چیز تواناست
(۱) .

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ
عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

آنخدا که آفرید موت و حیات را تا بیازماید
شما را که کدام یک از شما نکوترست
در عمل و اوست غالب آمرزگار (۲) .

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفْوُتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ③

آنخدا که آفرید هفت آسمان را تودرتو نه
بینی ای بیننده در آفرینش خدا هیچ بی
ضابطگی پس بازگردان چشم را آیا می
بینی هیچ شکستگی (۳) .

تُأَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَايِبًا
وَهُوَ حَسِيرٌ ④

پس بازگردان چشم را دوباره تاباز آید
بجانب تو چشم خوار شده مانده گشته
(۴) .

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑤

وهرائینه زینت دادیم آسمانِ نزدیک را به
چراغ ها و ساختیم آن چراغ ها را آلات
رجم شیاطین و آماده کردیم برای شیاطین
عذاب دوزخ (۵) .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۗ وَبَشَ الْمَصِيرِ ⑥

و برای آنانکه کافر شدند به پروردگار خود
عذاب دوزخ است و آن بدجائست (۶) .

إِذَا الْفَوْأُ يُبْهَسُ بِمَوَالِحِهَا شَهِيمًا وَهِيَ تَفُورٌ ⑦

و قتیکه افکنده شود ایشان را بدوزخ
بشنوند آن را آوازی مانند آواز خر و آن
دوزخ جوش میزند (۷) .

كَذَٰلِكَ نَذَرُ مِنَ الْعَذَابِ لَكُمْ آٰلِي فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهُآ
أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑧

نزدیک ست پاره پاره شود از خشم، هرگاه
افکنده شود به دوزخ گروهی را سوال
کنند از آن گروه نگاهبانان دوزخ آیا نیامده
بود شمارا هیچ پیغامبر ترساننده (۸) .

فَالْأَوَّلُ قَدْ جَاءَ تَأْنِيزًا فَلَكَ بِنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ
شَيْءٍ ؕ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨

گویند آری آمده بود بماترساننده پس
دروغ پنداشتیم و گفتیم فرودنیاورده است
خدا هیچ چیز را نیستید شما مگر

درگمراهی بزرگ (۹) .

وگویند اگر ما می شنیدیم یا ما می فهمیدیم
نمی شدیم داخل درزمره اهل دوزخ (۱۰) .

پس اقرار کردند بگناه خویش پس لعنت
باد اهل دوزخ را (۱۱) .

هر آئینه آنانکه می ترسند از پروردگار
خویش غائبانه ایشانراست آمرزش
ومزد بزرگ (۱۲) .

وپنهان کنید سخن خود را یا آشکارا گویند
آن راهر آئینه خداداناست بآنچه در سینه ها
باشد (۱۳) .

آینداند کسی که آفرید و اوست باریک
بین خبردار (۱۴) .

اوست آنکه رام ساخت برای شما زمین را
پس راه روید در نواحی آن و بخورید
از رزق خدا و سوی اوست برانگیختن
(۱۵) .

آیا ایمن شده اید از کسی که در آسمان ست
از آنکه فروبرد شمارا به زمین پس
نا گهان زمین می جنبد (۱۶) .

آیا ایمن شده اید از کسی که در آسمان ست
از آنکه بفرستد بر شما بادِ سنگبار پس
خواهید دانست چگو نه است ترسانیدن
من (۱۷) .

وهر آئینه دروغ پنداشتند آنانکه پیش
از ایشان بودند پس چگو نه شد عقوبت
من (۱۸) .

آیندیده اند بسوی مرغان بالای خود

وَقَالُوا لَوْلَا نُنَّا نَسَمُ أَوْ نَعْمَلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٩﴾

فَأَعْرَفُوهُ إِذْ تَبَهُمُ فَقَحَقَّا الْأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَآجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

وَأَعْرَفُوا قَوْلَهُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الضُّرُورِ ﴿١٢﴾

الْأَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامشَوْا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٤﴾

أَيُّكُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ
فَإِذَا هِيَ تَنُورُ ﴿١٥﴾

أَيُّكُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّالِمِ قَوْمَهُمُ صُلٰبٌ وَيَقْبٰضُنْ

(در پروازندو) گاهی بالهای خود را گسترده و گاهی جمع می کنند!! نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدا هر آئینه او بهر چیز بیناست (۱۹) .

آیا کیست آنکه وی لشکر ست برای شما نصرت میدهد شمارا بجز خدا نیستند کافران مگر در فریب (۲۰) .

آیا کیست آنکه روزی دهد شمارا اگر بازگیرد خدا رزق خود را بلکه محکم پیوسته اند در سرکشی و رمیدگی (۲۱) .

آیا کسیکه برود نگویند افتاده بر روی خود راه یافته ترست یا کسی که می رود راست ایستاده بر راه راست^(۱) (۲۲) .

بگو اوست آنکه بیافرید شمارا و پدید آورد برای شما شنوائی و چشم ها و دل ها اندکی شکر می کنید (۲۳) .

بگو اوست که پراکنده ساخت شمارا در زمین و بسوی او برانگیخته خواهید شد (۲۴) .

و میگویند کافران کی باشند این وعده اگر راست گوئید (۲۵) .

بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که من بیم کننده آشکارم (۲۶) .

و آنگاه که ببینند آن وعده را نزدیک شده ناخوش کرده شود^(۲) روی آنانکه

مَا يَسْأَلُونَ إِلَّا الْوَعْدَ إِنَّهُ يُخْلِفُ شَيْءٌ بَصِيرَةٌ ⑩

أَمْ نَحْنُ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدُكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَانَ الْوَاقِعُ عُرُودٌ ⑪

أَمْ نَحْنُ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ⑫

أَمْ نَحْنُ يَمِينُ مَكْبَأِ عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمْ نَحْنُ نَيْبِيُّ سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَوِيمٍ ⑬

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑭

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑮

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑯

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ⑰

فَلَمَّا دَرَأَهُ زُلْفَةً يَبِيتُ وَجْهُهُ الَّذِي كَفَرُوا وَوَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ⑱

(۱) مترجم گوید این مثل ست کافر و مومن را والله اعلم .

(۲) یعنی سیاه کرده شود .

کافر شدند و گفته شود این ست آنچه او را می طلبید (۲۷) .

بگو آید دید ا گر هلاک کند مرا خدا و آنان را که همراه من اند یا رحمت کند بر ما (بهر حال) که خلاصی دهد کافران را از عذاب درد دهنده (۲۸) .

بگو او ست بخشاینده با و ایمان آوردیم و بروی توکل نمودیم پس خواهید دانست که کیست در گمراهی ظاهر (۲۹) .

بگو آید دید ا گر شود آب شما فرو رفته پس که بیار دبه شما آب روان را (۳۰) .

سوره قلم مکی است و آن پنجاه
ودوایت و دور کوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

ن ، قسم بقلم اعلی و بآنچه می نویسند فرشتگان (۱) .

نیستی تو به فضل پروردگارتو دیوانه (۲) .

وهر آئینه تُراست مزدبی نهایت (۳) .

وهر آئینه تو بر خوی بزرگی (۴) .

پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید (۵) .

که بکدام يك از شما دیوانگی ست (۶) .
هر آئینه پروردگار تو داناترست به کسیکه خطا کرد راه او را و اونیز داناترست به راه یافتگان (۷) .

پس فرمان مبر دروغ دارندگان را (۸) .
آرزو کردند که ملائمت کنی تا ایشان نیز

قُلْ اَرۡبَبۡتُمْ اِنْ اَهْلَكۡنِي اللّٰهُ وَمَنۡ مَّعِيَ اَوْ رَحِمَنَا فَمَنۡ
يُجۡزِئُ الْكَافِرِيۡنَ مِنۡ عَذَابِ اٰلِيۡمٍ ﴿۳۰﴾

قُلْ هُوَ الرَّحۡمٰنُ الرَّحِيۡمُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلۡنَا فَتَعۡلَمُوۡنَ
مَنۡ هُوَ فِيۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۳۱﴾

قُلْ اَرۡبَبۡتُمۡ اَنۡ اَصۡبَحۡنَا مَادۡرُءَآءَ عَوۡرَاۡتِهِنَّ يٰۤاَيُّهَاۤ اَلۡمُنٰفِـِٔ
تَعۡبٰنٍ ﴿۳۲﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝

نَ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُوۡنَ ﴿۱﴾

مَا اَنْتَ بِعَبۡدِ رَبِّكَ بِمَجۡبُوۡنٍ ﴿۲﴾

وَ اِنَّ لَكَ لَ اَجۡرًا وَّ اٰخِرًا مِّنۡ مَّنۡوۡنٍ ﴿۳﴾

وَ اِنَّكَ لَ لَعَلۡ لٰخۡلٍ عَظِيۡمٍ ﴿۴﴾

فَتَتَّبِعُوۡهُ وَيُبۡصِرُوۡنَ ﴿۵﴾

بِاٰتِمۡكُمۡ الْمُنۡوۡنَ ﴿۶﴾

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعۡلَمُ بِمَنۡ ضَلَّ عَنۡ سَبِيۡلِهِۦ

وَ هُوَ اَعۡلَمُ بِالۡمُهۡتَبِيۡنَ ﴿۷﴾

فَلَا تُطِيعُ الْمُكۡذِبِيۡنَ ﴿۸﴾

وَ دُوۡا لَوۡنَۙ مِّنۡ قِبۡدِ هُنُوۡنٍ ﴿۹﴾